
Buszów, st. 1, gm. Gorzów Wielkopolski, woj. lubuskie, AZP 44-8/4

Informator Archeologiczny : badania 33, 21-22

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NEOLIT

Błękwit, st. 9, gm. Złotów, woj. wielkopolskie, AZP 33-29/135 – patrz: wczesna epoka żelaza

BUDY LUCIEŃSKIE, st. 9, gm. Gostynin, woj. mazowieckie, AZP 51-51/6

- obozowisko kultury pucharów lejkowatych (neolit)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w terminie od czerwca do lipca 1999 roku, pod kierownictwem dr Małgorzaty Rybickiej (Zespół ds. Badań Pojezierza Gostynińskiego Muzeum Archeologicznego i Etnograficznego w Łodzi). Finansowane przez Fundację Badań Archeologicznych im. Prof. Konrada Jażdżewskiego w Łodzi oraz Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Warszawie. Przebadano powierzchnię 436 m².

Stanowisko usytuowane jest w obrębie niecki Jeziora Lucieńskiego, na jej stoku lub krawędzi niewielkiego cieku uchodzącego do tego jeziora.

W trakcie badań wykopaliskowych odkryto obozowisko kultury pucharów lejkowatych. Rejon Jeziora Lucieńskiego stanowił zapewne zaplecze gospodarcze osad kultury pucharów lejkowatych funkcjonujących na południe (otoczenie Huty Nowej) lub na zachodzie (otoczenie Kluska Białego) od Jeziora Lucieńskiego.

Wyniki badań zostały opublikowane w pracy M. Rybickiej, *Obozowiska kultury pucharów lejkowatych w Budach Lucieńskich na stanowiskach 1 i 9, pow. Gostynin, woj. mazowieckie*, „Prace i Materiały Muzeum Archeologicznego i Etnograficznego w Łodzi”, seria archeologiczna nr 42/2004, s. 109-122.

Materiały znajdują się w Muzeum Archeologicznym i Etnograficznym w Łodzi.

BUSZÓW, st. 1, gm. Gorzów Wielkopolski, woj. lubuskie, AZP 44-8/4

- obozowisko mezolityczne
- obozowisko kultury amfor kulistych (neolit)
- obozowisko kultury pucharów lejkowatych (neolit)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w terminie od 1 września do 10 października przez mgr. Tomasza Kendelewicza (Uniwersytet Wrocławski). Finansowane przez LWKZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 136 m².

Badania podjęto w celu wstępnego rozpoznania zasięgu stanowiska (wykonano 17 sondaży na całym terenie), określenia charakteru pod względem funkcji, chronologii i przynależności kulturowej oraz określenia stanu zachowania niszczonej obiektów.

Założono 3 wykopy o powierzchni: 64, 25 i 20 m² oraz 17 sondaży – 1 m² każdy. Odkryto łącznie 14 obiektów, w tym 1 półziemiankę kultury pucharów lejkowatych oraz 5 pozostałości po paleniskach, pozostałe nie zostały jednoznacznie sklasyfikowane.

Wyodrębniono 3 fazy osadnicze występujące na stanowisku:

1. mezolityczne społeczności łowiecko-zbierackie reprezentowane przez materiał krzemienisty: zbrojniki, ciosak, rdzeń wiórkowy, trapez i półsurowiec (wykopy II i III);
2. osadnictwo neolityczne kultury amfor kulistych (wykopy I i II);
3. osadnictwo neolityczne kultury pucharów lejkowatych (wykopy I i II).

Badania ratownicze stanowiska zostały podjęte z uwagi na wystąpienie zagrożenia niszczeniem przez nielegalny pobór piasku. Łącznie uzyskano około 900 artefaktów krzemienistych i 77 fragmentów ceramiki.

W związku z nielicznymi badaniami stanowisk mezolitycznych i neolitycznych na terenie Równiny Gorzowskiej efekty rozpoznania na stanowisku nr 1 w Buszowie wnoszą istotne źródła i informacje na temat schyłkowych społeczności łowiecko-zbierackich okresu subborealnego oraz osadnictwa neolitycznego.

Materiały i dokumentacja po opracowaniu wyników przechowywane są w Muzeum w Gorzowie.

Badania będą kontynuowane.

Chabielice, st. 12, gm. Szczerców, woj. łódzkie – patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

CHŁOPICE, st. 11, gm. *loco*, woj. podkarpackie, AZP 105-83/28

- osada z okresu neolitu, wczesnej epoki brązu

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w terminie od 19 do 24 października przez Beatę Rokitowską (WKZ Przemyśl). Finansowane przez Zakład Telekomunikacji S.A. w Przemyślu. Przebadano powierzchnię 122 m².

Stanowisko zlokalizowano w 1986 roku w czasie badań prowadzonych przez S. Kadrowa w ramach programu AZP.

Podczas badań ratowniczych przeprowadzonych w 1999 r. na stanowisku odkryto siedem obiektów archeologicznych, z których dwa (największe o średnicy od około 150 do 200 cm) zawierały materiał zabytkowy: niewielką ilość mało charakterystycznej ceramiki i trzy wyroby krzemienne, datowany wstępnie na neolit – wczesną epokę brązu.

Pozostałe odkryte obiekty nie zawierały materiału archeologicznego, jednak cechy ogólne (kształt, barwa, wielkość, charakter wypełniska) sugerują, że jest to przypuszczalnie część zwartego zespołu osadniczego.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w urzędzie WKZ w Przemyślu.

Badania nie będą kontynuowane.

Chocicza Wielka, st. 1, gm. Września, woj. wielkopolskie, AZP 54-33/27 – patrz: środkowa, młodsza i późna epoka brązu

Chodakówka, st. 3, gm. Kańczuga, woj. podkarpackie, AZP 104-79/163 – patrz: wczesne średniowiecze

CIESZYN, st. 14, gm. *loco*, woj. śląskie, A2P 109-44/18

- osada kultury lendzielskiej (neolit)
- osada kultury łużyckiej (wczesna epoka żelaza)

Ratowniczo-sondazowe badania archeologiczne prowadził mgr Bogusław Chorąży (Muzeum Okręgowe w Bielsku-Białej). Finansowało je Muzeum Okręgowe w Bielsku-Białej i Urząd Miasta w Cieszynie. Pierwszy sezon badań.

Stanowisko odkryto w czerwcu 1999 roku w trakcie badań powierzchniowych, prowadzonych przez Dział Archeologii Muzeum Okręgowego w Bielsku-Białej w ramach programu weryfikacji badań AZP strefy górskiej i podgórskiej.

Usytuowane jest na terenie Krasnej, dzielnicy Cieszyna, w zachodniej partii cypla terenowego zlokalizowanego w widłach potoków Bielowiec i Krośnianka. Cypel budują w przeważającej mierze formacje łupków cieszyńskich, jedynie w miejscu usytuowania stanowiska jego górną